

Jeugdtheater 'Otjes vader' (Annie MG Schmidt-verhaal, 50', monoloog).

Verteltheater/monoloog, vrij naar het boek 'Otje' van Annie MG Schmidt.

Duur: 50 minuten.

Met/zonder een kook/eetactiviteit als afsluiting.

Publiek: 5 –10 jaar.

Het verhaal:

Otjes vader heet Tos en is kok van het hotel/restaurant De Koperwiek. Hij werd er een maand geleden ontslagen, trok toen met Otje de wijde wereld in, maar kwam terug toen hij het hotel/restaurant kon kopen. Nu is hij er de baas.

Tos kookt, de muizen Lodewijk en Suzie zitten onder het vergiet, Kwark de kraai houdt verkenningstochten en Otje is naar school.

Acteur/personage: verteller, Tos de kok

Objecten/poppen:

*Kwark de kraai boven op een ijzeren staaf.

*De muizen Lodewijk en Suze.

Decors en rekvisieten:

-interieur van een keuken, aanrecht, gaskomfoor met potten en pannen

-Bord met de tekst 'Restaurant De Koperwiek' en 5 sterren

-caming-klaptafeltje en klapstoeltje.

-bord met de tekst 'Personeel gezocht'

-Tekening van Tos (oorkonde en zegel)

-Tekening van Otje.

-A-2 foto's.

De scenes:

De scenes achtereenvolgend:

1. Het begin/het ontslag
2. Kamperen
3. De papieren
4. Vastgelopen.
5. De tekenwedstrijd
6. Het einde

1. Het begin/het ontslag.

(Tos maakt soep, hij neuriet een melodietje)

Mmmm..het begint al lekker te ruiken....Soepie, soepie, soepie...

Ik ben Otjes vader, ik ben Tos.

Ik ben kok, dat zie je wel hè?.

(Trots, trekt zijn vlinderdasje recht)

Ik ben tegenwoordig de ei-ge-naar van dit restaurant 'De Koperwiek'.

Wist je zeker niet.

Geld geleend, handtekening gezet, gewoon gekocht. Net als bij monopoly.

Nee, Otje is er niet.

Otje is naar school, net als andere kinderen

Weet je niet wie Otje is?
Mijn dochtertje.. dat leuke meisje.
Ze houdt van rolschaatsen en van dieren, maar niet van school.
Wacht, ik heb foto's
(Laat foto's van Otje zien)

(Tos pakt de kraai)
Kwark:
Krraa, kraa
Dit is Kwark
(Tos pakt de muizen van onder het vergiet)
En dit zijn de muizen Lodewijk en Suzie.

Kwark:
Kraa, lekker hapje!

Lodewijk:
Engerd !

Suzie:
Hou die valse kraai in de gaten Tos

Tos:
Pas op hoor Kwark.

Kwark:
Kraa..Ik kan het niet helpen. Als ik die piepstemmetjes hoor, loopt het water me door de mond.

(Tos zet de kraai weg)
Tos:
Ga jij de buurt maar eens verkennen Kwark
(Tos zet de muizen weer onder het vergiet)
En jullie onder het vergiet. Ik moet m'n handen vrij hebben.

Lodewijk:
Altijd hetzelfde liedje

Suzie:
Net een gevangenis hier

Lodewijk:
We kunnen geen kant op.

Tos
(Tos gaat verder met de soep)
Het is voor jullie eigen bestwil muisjes.
Het is hier te gevaarlijk voor jullie. Met die kraai, de buurkat, overal muizenvallen !.
'tIs dat Otje zich over jullie heeft ontfermd.....
Ze zijn zo klein en zo hulpeloos, zei ze.

Ik heb ze geadopteerd, zei ze
Ja, als Otje eenmaal muizen heeft geadopteerd....
Eigenlijk kan het niet.
Muizen in de keuken van een 5 sterren restaurant kan niet.
Als bekend wordt dat er in de keuken van hotel-restaurant De Koperwiek muizen zijn, komt er niemand meer hier.
Echt...

Een maand geleden ben ik hier om deze muizen ontslagen.
Ont-sla-gen
Otje had ze vrij gelaten en toen hadden ze zich in de fruitschaal verstopt.
De fruitschaal werd opgediend en ineens liepen er muizen over tafel.
Ik vind het ook overdreven hoor, het zijn toch geen krokodillen die muizen, maar de gasten liepen gillend van tafel.
De gasten wilden hun geld terug, ze wilden naar huis.
En ik werd ontslagen
De vrouw van de eigenaar zei: De kok moet weg!
De kok moet weg !!
Ik kon..kon....
(Legt een bord op de grond en breekt het met z'n voet),
Ik kon de boel wel in elkaar stampen hier.
(Maakt met een doek de wurgbeweging)
Ik kon ze... ik kon ze wel wurgen. Wurgen!.
(Herstelt zich)

Otje was er net op tijd bij.
Ze zei: Sttt..rustig maar...rustig maar
We gaan hier onmiddellijk weg, zei ik.
We hebben een bestelbus, slaapzakken en een kooktoestel.
We gaan een maand op vakantie, misschien wel voor altijd!
Otje was een maand niet op school.
Laten we maar zeggen: Otje had zomergriep.
Een maand griep?
Ja, Otje had een zwa-re zomergriep.

2. Kamperen

(Tos trekt handschoenen aan en haalt de topjes van de brandnetels)
Soepie, soepie, soepie..
Creme de la crème: brandnetelsoep.
Alle vitamines zitten erin: a, b, c, d, e...
De meest voedzame brandnetels groeien in de modder, wist je dat?

(Tos pakt de kraai. De kraai heeft een tekening van Otje in de bek)
Kwark:
Kraa. Kraa..
O, je bent bij Otje op school geweest?

Kwark:
Kra..Otje verveelt zich dood. Ze krijgt bijles, maar ze begrijpt alles al. ..
Kraa..Ze moet de hele tijd stilzitten

(Tos hangt de tekening op)

Tos:

Dat gezicht staat op onweer...

Ik was dus ontslagen en we gingen de wijde wereld in, Otje en ik.

(Tos stopt de muisjes in zijn zak)

Lodewijk en Suzie moesten ook mee natuurlijk..

En Kwark ging voorop.

Kwark:

Kraa..kraa,, scherpe bochten, zijweg in, zijweg uit.. door dorpjes, door velden en wegen...naar de stad.

Tos:

We stopten op een parkeerterrein.

(Tos gaat zitten op een vouwstoeltje, haalt de muizen uit zijn zak)

Tos:

.....

Lodewijk:

We mochten vrij rondlopen.

Suzie:

Opletten voor die valse kraai

Tos

(Tos doet de muizen weer in de zak)

We sliepen in de auto.

En smorgens zaten we gezellig te picknicken.

Geweldig toch?

Ik zei: we blijven hier gewoon.

Otje kon hier rolschaatsen en we sparen benzine.

De muizen kunnen onder de auto's spelen en Kwark kan hier alle kanten op.

Maar zo eenvoudig was het niet.

Er kwam een agent met een hond..

Mag niet, zei hij.

Wegwezen, zei hij

Gek he

Gewoon op een parkeerplaats staan!

Als-dat-ook-al- niet meer mag!

(Tos snijdt paprika)

Paprikaommelet.

Papa-rieka, zegt Otje altijd

Papa-rieka, dolle drieka, is verhuisd naar Costa Rica....

We moesten de stad uit

Nar een plekje waar geen mensen zijn.

Kwark de kraai wist wel zo'n plekje.

Kom maar, zei hij

Hij vloog de stad uit, het platteland in....naar de natuur.

We kwamen bij een riviertje met ruizende bomen en bloeiende wilde planten: het mooiste plekje van de wereld.
Hier blijven we gewoon! zei ik.

Tos:
Het was het mooiste plekje van de wereld, alleen Kwark moesten we in de gaten houden

Kwark:
Kra kraa.. lekkere muizen

Lodewijk:
Hij begint weer

Tos:
Kun je die muizen niet met rust laten Kwark?

Kwark:
Nee...Nou ja ..ze hebben namen he?

Tos:
Lodewijk en Suzie.

Kwark: Kraa..
Dat helpt. Als een dier een naam heeft is het iemand ..En dan heb ik er niet zo'n trek meer in.
Alhoewel....

(Tos zet de muizen weer onder het vergiet)

Tos:
Ik zet jullie voor de zekerheid weer onder het vergiet hoor

Lodewijk:
Steeds weer hetzelfde liedje

Suzie:
Iedereen is vrij, behalve wij.

Lodewijk:
Kan niet anders, met zo'n valse kraai erbij.

Kwark (kwaad)
Kraaaaa. Vals! Hou me tegen, want ik pik ze hoor!..Dwars door dat vergiet heen!

Tos:
Rustig maar.

Het was het mooiste plekje van de wereld, maar we konden er niet blijven.
Er kwam een hond of nee, een man met een hond.
Van de natuurbescherming
We mochten daar niet komen.
Dat was alleen voor de natuur.

Kwark: Kraa, kraa.. Ik ben toch ook natuur. En die muizen zijn toch ook natuur.

3 Papieren

(Tos zet de kraai naast zich neer en gaat verder met het snijden)

Tos:

Toen gingen we weer naar de stad.

Ik moest een nieuwe baan vinden, ik moest geld verdienen..

Maar ik had een probleem: ik had geen papieren.

Geen koksdiploma, geen rijbewijs, geen parkeer- of kampeervergunning, geen paspoort of identiteitskaart, niks

Die was ik kwijt geraakt in een kompjoetergebouw.

Kwark:

Kraa..Kompjoetergebouw?

Tos:

Daar moest ik ze even afgeven aan een man, aan een employé.

Ik zou ze meteen terugkrijgen, zei hij

De man verdween ermee en hij kwam niet meer terug.

(Wacht)

En zijn collega wist van niks.

Ik werd toen zo kwaad. Ik trok die collega aan zijn stropdas door het loket naar buiten.

Wanneer Otje er niet bij was geweest, dan.....

Toen zaten we dus zonder papieren

Kwark:

Kraa..Ik heb ook geen papieren.

Tos:

Als mens begin je niks zonder papieren. Je begint niks zonder papieren. Je bent niks en je begint niks

Kwark:

Oh..... Ik heb toen alle vogels opgetrommeld om papieren te zoeken in het dorp.

De één vond met een stuk krant, de ander een zuurtjespapier, een stukje karton, een briefje....

We haalden het uit een prullenbak, uit een bankgebouw waar het raam open stond, uit een slaapkamer...

Tos:

Geweldig....Er zat ook een liefdesbriefje bij. 'Lieve schat, ik hou van jou. Wil je met me trouwen? Dirk Jan'

Kwark:

Nou ja

Tos:

Dat heeft Kwark toen gauw terug gebracht, dat was een brief van een jongen aan een meisje.

En een briefje van 50 euro ook.

Dat is geld en geld wegpikken mag niet.

Kwark:

Kraa..kraaa..we brachten het netjes terug....

Maar de dagen erna.....

We hadden de smaak te pakken. We konden er niet genoeg van krijgen.

Tos:

Elk moment kwam er weer één met een papier aanzetten.

Op een keer had Kwark met een stuk perkament gevonden.

Kwark:

Dat vond ik in het stadhuis. Het is oud he? Mooi lintje

Tos:

Prachtig.. Mooie letters... Ik kon het bijna niet lezen.

Ik las: 'Ver-kla-ring stads-rech-ten Koppe-lburg, 1509.....

Ik gaf het papier aan Otje.

Aan deze kant staat niks, zei Otje. Ik kan er op tekenen Ik ga jou tekenen Tos.

Het werd een mooi portret

We hingen het op in de bestelwagen

4. Vastgelopen.

(Tos schilt appels en peren in een mandje)

We waren er niet goed aan toe

We zwierven door de stad op zoek naar werk, maar ja, zonder papieren..

Ik kon een tijdje mee als kok op een schip, dat was alles.

Dan moest Otje bij mijn tantes Mies en Lena in een keurig huis in de Klaverstraat,

Nou ja..

(Laat foto's van de tantes zien)

Toen ze me zagen omhelsden en knuffelden de tantes mij.

Neef Tos! zeiden ze. Ik kreeg bijna geen adem meer.

Toen ze Otje zagen, zeiden ze: Wie is dat kind? Die kan wel een wasbeurt gebruiken.

Ik zei: Dat is Otje. Dat is mijn eigen dochter.

Maar Tos, zeiden de tantes, je kunt wel zien dat je geen verstand van opvoeden hebt.

Hoe lang heeft ze die kleren al aan?

En wanneer is voor het laatst in bad geweest.

Trouwens, moet dat kind niet naar school?

Ik twijfelde. Bij zulke mensen laat je je kind toch niet achter.

Maar Otje zei: Toe papa, het is maar voor een paar weken.

(Tos gaat zitten en pakt de muizen)

Tos:

De muizen bleven bij Otje, dat spreekt vanzelf.

Lodewijk:

Ze verstopte ons in een mandje

Suzie:

Ze nam ons stiekem mee naar haar slaapkamer.

Lodewijk:

Toen Otje weg was, hebben die tantes ons ontdekt.

Suzie:

Ze zagen muizenkeutels op het kleed en toen hebben ze ons in het mandje op straat gezet.

Lodewijk:

We werden door iemand naar een rommelwinkeltje meegenomen

Suzie:

En daarna naar een rommelmarkt..

Lodewijk:

Toen zijn we ontsnapt, maar ja.. waar moet je heen? We raakten de weg kwijt

Lodewijk:

We gingen nooit alleen uit.

Suzie:

We zaten altijd onder het vergiet of bij Tos in de zak.

Lodewijk:

Maar Otje heeft ons gevonden

Suzie:

Bij een riool..we waren daar bijna verdronken.

Lodewijk:

Otje heeft ons gered... Maar we gingen natuurlijk niet meer terug naar die tantes.

Tos:

En toen ik terug was met dat schip, ging ik Otje halen bij de tantes

Maar ze was er niet.

‘Ga zitten neef’, zei tante Lena, ‘Wil je een kopje thee?’

Ik ga niet zitten, ik kom Otje halen.. Waar is ze..

‘Dat weten we niet’.

W-w-weet je dat niet?

‘Ze is weggelopen’

W-wat is er dan gebeurd

‘Tos ga zitten dan leggen we het allemaal uit’

Nee ik ga niet zitten, schreeuwde ik

‘Nou Tos, je kunt wel merken dat Otje een kind van jou is’.

Hebben jullie de politie gewaarschuwd?

‘Nee.. Moest dat?’

‘We dachten: ze komt vanzelf wel terug’.

Ik rende de deur uit naar het dichtstbijzijnde politiebureau.

Ik was helemaal overstuur.

Ik ben mijn dochter kwijt, riep ik. Ze heeft een blauwe broek aan en een paarse trui...

Of misschien wel een jurkje.... Van die tantes bedoel ik

Weet je wat die agent zei?

‘Mag ik even uw papieren?’

Papieren? zei ik, Het gaat niet om papieren, het gaat om mijn kind!

‘Eerst even uw papieren, dan weten we met wie we van doen hebben’.

Alles werd zwart voor mijn ogen.

Ik begon te schreeuwen en toen greep ik die agent bij zijn das

Meteen werd ik door twee andere agenten vastgepakt en in een cel gezet.

Later werd ik naar een psy-chia-trisch ziekenhuis gebracht.

Platgespoten, vastgebonden, armen op de rug.

5. De tekenwedstrijd.

(Pakt de kraai, gaat verder met het verhaal)

Kras:

Krraaa...Ik had Otje en de muizen in de gaten gehouden.. En toen zag ik jou daar in dat ziekenhuis..

Tos:

Ik was er niet zo best aan toe he?

Kwark:

Ik wist niet... Ik vloog van hier naar daar, van hier naar het stadhuis van Kokkelstad. Je wist nooit....

Tos:

Hij is heel nieuwsgierig die kraai.

Kwark:

Kraaa..toen ineens was er nieuws.

Kokkelstad bestond 500 jaar en dat werd gevierd met een tentoonstelling met kindertekeningen.

Die tentoonstelling zou die dag worden geopend, kraaa. ..Alleen, op het stadhuis waren ze een heel belangrijk papier kwijt.

Een papier waaruit bleek, dat de stad 500 jaar bestond.

Een oorkonde, Kraa.

Een oud perkament.

Nergens te vinden. Weg!.

En daarom kon de tentoonstelling niet worden geopend.

Toen herinnerde ik me iets!

Dat papier dat ik een paar weken geleden bij de gemeentehuis vond!

Dat had ik toen aan Otje gegeven.

Dat bruine papier hing een soort medaille met een lintje.

Otje had op de achterkant van dat papier een portret van mij getekend.

Op de voorkant stond: ‘Verklaring stadsrechten Koppelburg, 1509’.

O jee..

Ik haalde het uit de bestelbus en bracht het naar Otje

Otje ging met de tekening naar het stadhuis.

Kan het nog?

Ach ja, er is nog wel een plaatsje.

De burgemeester bekeek de tekening aan alle kanten en zijn mond viel open van verbazing.

Het zegel! schreeuwde hij. De zegel van de oorkonden. Waar is de rest? Waar is de oorkonde zelf? Zeg op.. Toe dan... z-z-z-zeg op!

En toen zei Otje: alleen wanneer u zorgt dat mijn vader uit het rusthuis mag en dat hij zijn papieren terug krijgt..

Krijgt mijn vader dan de papieren terug?

Daar zou ik misschien voor kunnen zorgen, maar eerst de oorkonde. Waar is ie?

Achter u. Aan de muur.

Een tekening van een kok, van je vader?

Krraa..., aan de achterkant staat Verklaring stadsrechten Koppelbrug 1509.

De mond van de burgemeester viel nog verder open van verbazing.

Hier-staat-het, hakkelde hij

Hier staat dat Kokkelburg 500 jaar bestaat!

Tos:

De burgermeester liet mij uit het psychiatrisch ziekenhuis halen...hij opende de tentoonstelling en gaf Otje de hoofdprijs.

(Laat foto van de prijsuitreiking zien)

De erepenning van de stad en een geldprijs van 100.000 euro

100.000 euro, dat is geen kattepis.

Ik had mijn dochttertje terug.. met een erepenning en met een geldprijs van 100.000 euro.

De burgemeester zei: Vertel eens beste kerel.. hoe komt het eigenlijk dat jij geen papieren hebt? Nooit gehad ook?

Ik zei: ze zijn zoekgeraakt in het kompjoutergebouw. Ik heb ze nooit teruggekregen.

Wacht maar even, zei de burgemeester. Ik ken de directeur van dat kompjoutergebouw.

Dat komt goed.

(Zet Kwark weg)

Wil jij eens gaan kijken waar Otje blijft?

5. Het einde.

Het kwam goed

(Laat triomfantelijk zien)

De koopacte van de notaris, het horecadiploma, de inschrijving bij de Kamer van Koophandel, de brand- en inboedelverzekering, het Hamos-pasje, het bankpasje, het bibliotheekpasje..

Ik heb bij de bank geld geleend en Otje had die geldprijs, ja ja

We konden het hotel-restaurant De Koperwiek kopen, Otje en ik,

Dat stond al maanden leeg.

De oude eigenaar had geen kok meer...En hij had zijn vrouw weggejaagd.. eindelijk.

Handtekening gezet, gewoon gekocht!

Net als bij monopoly.

Dat was het verhaal van Otje en mij.

Eerst hadden we niks meer, toe was er niks an

Maar even later waren we weer boven Jan.

Soms zit het mee, soms zit het tegen

Soms schijnt de zon, dan weer de regen.

(Tos pakt de kraai)

Kwark:

Krraaa, kraaa ...Otje moet een uur nablijven. Ze krijgt bijles, maar ze begrijpt alles al, zegt ze.
Ze wil naar huis. Ze wil rolschaatsen

Tos:

Zijn ze nou helemaal van de pot gerukt !

(Tos herstelt zich, pakt een papier, schrijft en leest wat hij schrijft hardop)

Lieve Otje,

Niet driftig worden!

Dan maar een uurtje later, zo erg is dat niet.

Je vader.

(Tos zet de kraai met de brief in zijn bek weg)

Tos:

Wil je dit naar Otje brengen, Kwark?

Kwark:

Kraa, Alleen maar als ik een hapje van die muizen krijg.

Tos:

Ga nou maar... En daarna buiten blijven.

Kwark:

Kraa, kraa

Tos:

Ik moet m'n handen vrij hebben.

(Tos haalt de muizen onder het vergiet vandaan en zet ze buiten beeld)

En jullie naar zolder! Op zolder zijn jullie vrij.

Suzie:

Daar luistert niemand naar ons

Lodewijk:

Daar geeft niemand ons een stukjes kaas.

Tos:

Jullie moeten maar leren om voor jezelf te zorgen.. Het klinkt hard, maar zo is het

Suzie:

Otje heeft ons geadopteerd

Tos:

Je kunt niet je hele leven geadopteerd blijven. Hup op zolder jullie.

Otje komt elke dag wel even bij jullie kijken. En dan neemt ze wel een stukje kaas voor jullie mee.

(Tos maakt fruitcompote klaar)

Us kijken: wat hebben we verder op het menu staan?

Fruitcompote, paprikaomelet ...Nou nou nou

Fruitcompote, daar staan ze hier voor in de rij joh.

(Tegen het publiek)

En jullie ook ..het verhaal over de wijde wereld van Otje en mij is afgelopen.

(Wijst op het bord 'Personeel gevraagd')

Ik kan assistenten gebruiken.

Wie?

Kom, aan de slag.

(Zet de kinderen die naar voren komen een koksmuts op en neemt samen met hen het applaus in ontvangst)

Einde.

Nota Bene:

De theatertekst is de basistekst voor de productie 'Otjes vader' van Peter van Dijk van STT-producties. Peter heeft deze productie gespeeld in de jaren 2010 tot 2016.